HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

שמור וכתורים מן דגם דכתיבי ו] בהסוא קרא וס"ק קרבן לשמים מקריבו מותם דהיינו שמי מלחם ז] מן הסמוך שנאמר מאפיה ורמשים מיקרו דהן לשמים לכל המנחות הבאות שנאמר ז ח] דכתיב בה (במדבר כח) מנחה מלבד מנחת הבוקר ומליקרו לשמים [דכתיב לשמים] בכורי למלמך (שמות כג) הבן הוא דרבינן ליה בבא בכתוב דכתיב (ויקרא ג) ואל המזבח לא יעלו: ט]**מידי מחריני.** כגון בשר חטאות וכל הבן לעיל דלשירי מבוא כל שממנו לשים לא רבינן לך בבא בכתוב כמזבח י]: **יכול יהא יחיד מפגדב ומביא ביוא בה.** שמי י] למה לעיל מקי דכתיב (שם) קרבן לשמים וגו': **מקריבו.** משמע ליבור: **אכל יהא נאכל מביא.** ג' מלמה מנחה שהרי מביאין [שמן] מלחם מובה וחיכי דמי נדבת בבור מנחות של שופרומיהם: **מה יש לך להביא** ל"ג לה בחורת בהיבה). ומתן דגרים ליה הכי קאמר מה יש לך להביא מהן מובה להא לשים מובה משמע ללא לשמכון קרבן לשים ט] יא]: **אם נאמר כל דבש.** לרבות חלי קומץ כדמפרש לקמן: **למה נאמר כל שאור.** נגמר מדבש. אי נמי לא לכתוב כל גבי דבש וילף משאור: **שאור הופר מכללו.** כדמפרש לקמן: **דבש הופר בשירי מנחות.** אם רואה לנוח ולטגן שירי מנחה בדבש מובר בכל מנחות כהונה נאכלות בגבולה כדאמרינן בפ' הזורע ובלחיים (חולין דף קלב:) לך נתנים למנחה יב] בגבולה בלבד שהמלבים מוכלין: **שאור לא הופר בשירי המנחה.** כדאמרי' לעיל ג) לשילו מלקס לא מלפה חמץ: **לאו שמי הלחם הקריבה נדבה.** במוצא ילמי למימר להא לא הופר יב] במקדש ללא קרב למוצא: **נקרב עמהן.** לשני בבני עלרת קאמר דקריבים עם שני הלחם והיינו הופרו מכלל במקדש יג] לקרב עמהן: **בכורים נמי.** שהי מבילין עופות: **והסליס שבידן.** של בכורים שביד הבעלים ניתנין לכהנים: **נעטר בכורים אמו.** הגך עופות ונלמו גינהו. והמתן במסכת בכורים (פ"ג מ"ד) ומיימיו בלולב וערבה (סוכה דף מז:) הבכורים טעונין קרבן ושיר וברכה טו) ולינה במרינן בתלמוד ירושלמי טז) להאי קרבן שלמים הוא בתיב הכא ומשמה בכל הטוב וכתיב התם וזבחת שלמים ואכלת שם ושמחת ואלו קריבים עמהן תמיד להו שלא היו זקוקין זה טז)[לזה] לבא יחד למקדש שלא תהא עליו להביא שלמים טח) (קודש) לשם: **כל שממו קרבן.** אמר רחמנא שלא יקטירו מהיכי דהכי קרא קרבן לשים ומקרא נדבה לפניו: עוף יג) שמו קרבן דכתיב (ויקרא ו) ואם מן העוף עולה קרבנו: **לוג שמן של מצורע.** אין ממנו לשים אבל קרבן ליקרי כדאמרינן בשלו מנחות יג) לכל קרבנה לרבות לוג שמן של מצורע ונגופיה נמי כתיב (ויקרא יד) והקריב אלוו לשם ואת השמן. ואין קשיא הכי קאי ממנו יד) [דשם מצורע בא עמן] טז) לשים כשהי מלחם משום בכשים הא שי שייך דיה לירוי דחפילו בשאמו לשלם מביא שמנו עבשיו ולוגו עד עשרה ימים כדאמרן בהקומץ זוטא (לעיל דף טו:): **מאי קאמר.** מאי שיעוריה דקאמר בולו ומקלמו: **חצי עירובו.** שעירבו עם מנה לא מיבלגי מינכר: **מאי מבר יש קומץ פחות משני זיתים.** ולא תקטירו לקומץ שלם שממע וכיון דיש קומץ פחות משני זיתים משמעין כל יתיכ: ויש למימר אין לי אלא כל הקומץ אלי שאו בשר ובין המצה כזית. אבייי סבר יש קומץ פחות משני זיתים ואפילו בכזית ו) ואפילו בחצי זית הוי הקטרה משום הכי קא מרבי כל: עירובו מנין. אף על גב דלא הוי בעינים:

ורבי יוחנן (אמר) האי אותם מאי עביד ליה. הוה מלי למימר ממיעני ליה כי הא דלרבי בנען בפ' המעורבות (זבחים דף עז.). מותם מי אתה מעלה לגיה ניחוח אבל אתה מעלה לשם עשים [כו']: **מיבעי** ליה לבדרגיא. ומהן גריעתא לא קשיא לרבי מלעזר דתרתי ש"מ לתמר בפרק התעורבות (שם): **אבל** יהא ציבור מביא בו'. והא דתניא בת"כ אם זבח שלמים הוא מקריב הוא מביא מעלה לשם עשים ואין הציבור עושים נדבה היינו שלמים: **לוג שמן של** מצורע איבא ביניהו. למילקי קרבן לתמר בלוג שאינו מביא חובתו כיוצא בה אבל יהא ציבור מביא שמביא חובתו כיוצא בה ת"ל אותם ומה יש לך להביא שתי הלחם מן השאור ובכורים מן הדבש ושתי הלחם לא יקרבו נדבה והתניא אם נאמר כל שאור למה נאמר כל דבש ואם נאמר כל דבש למה נאמר כל שאור מפני שיש בשאור מה שאין בדבש ויש בדבש מה שאין בשאור שאור מכללו במקדש דבש לא הותר מכללו במקדש דבש הותר בשירי מנחות שאור לא הותר בשירי מנחות הא מפני שיש בשאור מה שאין בדבש ויש בדבש מה שאין בשאור הוצרך לומר כל שאור והוצרך לומר כל דבש שאור דהותר מכללו במקדש מאי ניהו לאו שתי הלחם דקרבה נדבה אמר רב עמרם לא ליקרב עמהם א"ה בכורים נמי דתנן ג) הגוזלות שעל גבי הסלין היו עולות ג) והסלים שבידם ניתנין לכהנים הנהו לעטר בכורים הוא דאתו בעי רמי בר חמא מרב חסדא המעלה מבשר חטאת העוף ע"ג המזבח מהו ד כל ז) שממנו לאישים אמר רחמנא והאי אין ממנו לאישים או דלמא כל ששמו קרבן והאי נמי שמו קרבן אמר ליה כל ששמו קרבן ה והאי נמי שמו קרבן כתנאי ר' אליעזר אומר כל שממנו לאישים רבי עקיבא אומר ו כל ששמו קרבן מאי ביניהו אמר רב חסדא בשר חטאת העוף איבא ביניהו רב ח) אמר לוג שמן של מצורע איבא ביניהו ג) ט) דתני לוי 4 כל קרבנם ה לרבות לוג שמן של מצורע ת"ר ז) שאור (ו) בל תקטירו אין לי אלא ח) כולו מקצתו מנין תלמוד לומר כל ·עירובו מנין ת"ל כי כל מאי קאמר אמר אביי הכי קאמר שאור (ט) בל תקטירו אין לי אלא כזית חצי זית מנין ת"ל כל עירובו מנין י) ת"ל כי כל ט) רבא אמר הכי קאמר שאור בל תקטירו אין לי אלא קומץ חצי קומץ מנין תלמוד לומר כל עירובו מנין תלמוד לומר כי כל במאי קא מיפלגי אביי סבר כ) יש קומץ פחות משני זיתים ויש לכדתניא יכול יהא יחיד מתנדב ומביא כיוצא בה נדבה וקורא אני בה 1 מוצא שפתיך תשמור ועשית ת"ל 2 קרבן ראשית תקריבו א ציבור אמרתי לך ולא יחיד יכול לא יהא יחיד מביא שאינו מביא חובתו כיוצא בה אבל יהא ציבור מביא שמביא חובתו כיוצא בה ת"ל אותם ומה יש לך להביא שתי הלחם מן השאור ובכורים מן הדבש ושתי הלחם לא יקרבו נדבה והתניא אם נאמר 3 כל שאור למה נאמר כל דבש ואם נאמר כל דבש למה נאמר כל שאור מפני שיש בשאור מה שאין בדבש ויש בדבש מה שאין בשאור שאור הותר מכללו במקדש דבש לא הותר מכללו במקדש ב דבש הותר בשירי מנחות שאור לא הותר בשירי מנחות הא מפני שיש בשאור מה שאין בדבש ויש בדבש מה שאין בשאור הוצרך לומר כל שאור והוצרך לומר כל דבש שאור דהותר מכללו במקדש מאי ניהו לאו שתי הלחם דקרבה נדבה אמר רב עמרם לא ליקרב עמהם א"ה בכורים נמי דתנן ג) הגוזלות שעל גבי הסלין היו עולות ג) והסלים שבידם ניתנין לכהנים הנהו לעטר בכורים הוא דאתו בעי רמי בר חמא מרב חסדא המעלה מבשר חטאת העוף ע"ג המזבח מהו ד כל ז) שממנו לאישים אמר רחמנא והאי אין ממנו לאישים או דלמא כל ששמו קרבן והאי נמי שמו קרבן אמר ליה כל ששמו קרבן ה והאי נמי שמו קרבן כתנאי ר' אליעזר אומר כל שממנו לאישים רבי עקיבא אומר ו כל ששמו קרבן מאי ביניהו אמר רב חסדא בשר חטאת העוף איבא ביניהו רב ח) אמר לוג שמן של מצורע איבא ביניהו ג) ט) דתני לוי 4 כל קרבנם ה לרבות לוג שמן של מצורע ת"ר ז) שאור (ו) בל תקטירו אין לי אלא ח) כולו מקצתו מנין תלמוד לומר כל ·עירובו מנין ת"ל כי כל מאי קאמר אמר אביי הכי קאמר שאור (ט) בל תקטירו אין לי אלא כזית חצי זית מנין ת"ל כל עירובו מנין י) ת"ל כי כל ט) רבא אמר הכי קאמר שאור בל תקטירו אין לי אלא קומץ חצי קומץ מנין תלמוד לומר כל עירובו מנין תלמוד לומר כי כל במאי קא מיפלגי אביי סבר כ) יש קומץ פחות משני זיתים ויש

למימר אין לי אלא כל הקומץ אלי קומץ מנין להא מיבעי ליה לכדתניא ומ"ש מנחת כהן משיעור מנא הוה ליה לגבויי לרבות אלי זית

מסורת הש"ס

ג) לעיל נ., ג) בכורים פ"ג משנה ה., ג) ר"ח ומיב שבועות, ד) יומא ק. סוטה כב. יומ"ט מז: זבחים עו:, ה) [ביקוט ויקרא סוף רמז תנב: רבה], ו) זבחים מד: לקמן ענ., ז) [פסחים מג:], ח) לעיל כו:], ט) [שיך לעיל הקודם], י) ע"ש שיך לעיל, כ) [ויקרא פרשה יט], ל) לשים נדבה הס"ד. ס"ק, מ) [במדבר יח], נ) [דף נה.], ס) [ומעופה ש"ס], ע) [בכורים פ"ב ה"ג], פ) ס"ק, צ) [לקמן ענ.], ק) מקצתן הס"ד. ס"ק.

תורה אור השלם

1. מוצא שְׂפָתֶיךָ תִּשְׁמֹר וְעָשִׂיתָ כַּאֲשֶׁר נָדַרְתָּ לַיְיָ אֱלֹהֶיךָ נְדָבָה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ בְּפִיךָ: דברים כג כד

2. קָרְבַּן רֵאשִׁית תַּקְרִיבוּ אֹתָם לַיְיָ וְאֶל הַמִּזְבֵּחַ לֹא יַעֲלוּ לְרֵיחַ נִיחֹחַ:

ויקרא ב יב

3. כָּל הַמִּנְחָה אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ לַיְיָ לֹא תֵעָשֶׂה חָמֵץ כִּי כָל שְׂאֹר וְכָל דְּבַשׁ לֹא תַקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשֶּׁה לַיְיָ: ויקרא ב יא

4. זֶה יִהְיֶה לְךָ מִקֹּדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים מִן הָאֵשׁ כָּל קָרְבָּנָם לְכָל מִנְחָתָם וּלְכָל חַטָּאתָם וּלְכָל אֲשָׁמָם אֲשֶׁר יְשִׁיבוּ לִי קֹדֶשׁ קָדָשִׁים לְךָ הוּא וּלְבָנֶיךָ: במדבר יח ט

הגהות הב"ח

(ו) גמ' תנו רבנן שאור לא תקטירו: (ב) שם ס"ק שאור לא תקטירו: (ג) רש"י ד"ה עוף נמי שמו:

רבינו גרשום

יכול יהא יחיד מתנדב להביא שתי הלחם ת"ל קרבן ראשית תקריבו. ראשית אלו שתי הלחם שהן באין ראשית להתיר חדש במקדש. אבל צבור יביאו שתי הלחם בנדבה ת"ל אותם מיעט לחובה [תקריבו] שתי הלחם ולא נדבה: ומה יש לך להביא מן שאור ומן דבש שתי הלחם מן השאור ובכורי מן הדבש. כגון תמרים ותאנים: אם נאמר כל שאור דמשמע מקצתו ולא כולו לילף דבש משאור למה נאמר כל דבש: בשירי מנחה שאם רצה לערבן בדבש ולאוכלן מותר. שאור לא הותר בשירי מנחה דכתיב לא תאפה חמץ חלקם. שאור דהוותר מכללו במקדש מאותו כלל דכתיב לא תקטירו. מאי ניהו לאו שתי הלחם דקרבה נדבה ודיניה יהא בנדבה לקרב קומצה למזבח. והיינו הותר מכללו: אמר רב עמרם לא (קרב עם הלחם) [ליקרב עמהם] דבר הקרב עם שתי הלחם הותר ליקרב נדבה ומאי ניהו שני כבשים ליקרב דמן למזבח. אי הכי בכורים נמי הותר הקרב עמהן להקריבו נדבה דתנן הגוזלות שעל גבי הסלים עולות ושבירים הסלין והפירות אלמא דאיכא קרב עמהן ואי בעי למיעבדינהו נדבה מצי לשיעבד. ואמאי תני דבש לא הותר מכללו. התם [לא] קרב עמהן דהנהו לעטר בכורים הוא דאתו. ולאו משום חובה: המעלה מבשר חטאת העוף ולוג שמן של מצורע שמן קרבן. לוג דכתיב והקריב אותו ואת לוג השמן אבל אין ממנו לאישים: עירובין מנין שאם בין השאור ובין המצה כזית. אבייי סבר יש קומץ פחות משני זיתים ואפילו בכזית ו) ואפילו בחצי זית הוי הקטרה משום הכי קא מרבי כל: עירובו מנין. אף על גב דלא הוי בעינים:

ו) נראה דל"ל ויש הקטרה לפילו בחלי זית משום הכי וכו'.

מוסף רש"י

כל קרבנם. גבי סדר מנחות כתוב שנאמרו לאהרן על הסדר בפרשת קרח וחז לרבות קרבן חוב שיהיה לך מקדש הקדשים מן המוב וגו' וכתיב בתריה בנקדש הקדשים תאכלנו, לרבות לוג שמן של מצורע. שלא הוא נאכל, שהרי קרוי קרבן, דכתיב (ויקרא יד) והקריב אותו לאשם ואת לוג השמן, אלמא הוא שמן בכלל והקריב ושיירו קרבן (זבחים מד: וכעי"ז לעיל כה:). **כל קרבנם לרבות** לוג שמן של מצורע. שיכול מה שנאמר מן ההקדש נאכל לבהנים (להלן נג. בב"י). אין לי אלא כולו. בזמן שכל ההקטר מן השאור מקצתו. מלי אין שאינו הקטר שלם לאין הקטרה פחותה מכזית עירובו מנין. כשאינו בעין אלא מעורב ונעכל עם מנחה הוגמת של מלות לאחר שפסקתן לאין בעין (פסחים מג:).

שיטה מקובצת

ב) לא קרבה נדבה: ג) עולות ושבירים תיבת והסלים נמחק: ג) תיבות דתני לוי של מצורע נמחק: ד) אמר אביי ה"ק כו' עירובו מנין והא"ק אין לי אלא כולו כל הקומץ הדיינו כזית חצי זית עירובו מנין ת"ל כי כל לרבות הדיינו כשהשאור מעורב בתוכו ואינו ניכר [ת"ל וכו']: ה) רבא אמר ה"ק כו' [אלא קומץ]. כל הקומץ דהיינו שני זיתים דאין קומץ פחות משני זיתים חצי קומץ דהיינו [זית דאין הקטרה פחות מכזית אלא כולו לילף דבש משאור למה נאמר כל דבש: בשירי מנחה שאם רצה לערבן בדבש ולאוכלן מותר. שאור לא הותר בשירי מנחה דכתיב לא תאפה חמץ חלקם. שאור דהותר מכללו במקדש מאותו כלל דכתיב לא תקטירו. מאי ניהו לאו שתי הלחם דקרבה נדבה ודיניה יהא בנדבה לקרב קומצה למזבח. והיינו הותר מכללו: אמר רב עמרם לא (קרב עם הלחם) [ליקרב עמהם] דבר הקרב עם שתי הלחם הותר ליקרב נדבה ומאי ניהו שני כבשים ליקרב דמן למזבח. אי הכי בכורים נמי הותר הקרב עמהן להקריבו נדבה דתנן הגוזלות שעל גבי הסלים עולות ושבירים הסלין והפירות אלמא דאיכא קרב עמהן ואי בעי למיעבדינהו נדבה מצי לשיעבד. ואמאי תני דבש לא הותר מכללו. התם [לא] קרב עמהן דהנהו לעטר בכורים הוא דאתו. ולאו משום חובה: המעלה מבשר חטאת העוף ולוג שמן של מצורע שמן קרבן. לוג דכתיב והקריב אותו ואת לוג השמן אבל אין ממנו לאישים: עירובין מנין שאם בין השאור ובין המצה כזית. אבייי סבר יש קומץ פחות משני זיתים ואפילו בכזית ו) ואפילו בחצי זית הוי הקטרה משום הכי קא מרבי כל: עירובו מנין. אף על גב דלא הוי בעינים:

ז) נראה דל"ל ויש הקטרה לפילו בחלי זית משום הכי וכו'.